

บทที่ 4

ผลที่ได้จากการศึกษา

ในการวางแผนทำกำไรผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์จุดคุ้มทุนของบริษัท ซึ่งเป็นเทคนิคที่ใช้วิเคราะห์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของจำนวนต้นทุนและกำไร โดยจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพิจารณาถึงขนาดของการลงทุน และรายได้ของธุรกิจทั้งที่เป็นจำนวนหน่วยและเป็นจำนวนเงินที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของบริษัทอย่างละเอียดและถูกต้อง จึงจะทำให้ผลการวิเคราะห์มีความน่าเชื่อถือ และสามารถนำไปเป็นแนวทางการจัดการและการตัดสินใจเพื่อการวางแผนและกำหนดนโยบายในการประกอบการผลิตในปริมาณที่เหมาะสมได้ต่อไป

4.1 การหาจุดคุ้มทุนของผลิตภัณฑ์

การวิเคราะห์หาจุดคุ้มทุนของผลิตภัณฑ์ในกรณีศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วยผลิตภัณฑ์ 31 รายการ คือ ลูกตาล ขนุน มะม่วง ขนุนลูกตาล ถิ่นจี เงาะ เงาะยักษ์ไส้ ลำไย มะละกอ ฝรั่ง ผลไม้รวม วุ้นมะพร้าวแห้ง วุ้นมะพร้าวสับประรด สับประรด ข้าวโพดอ่อน ข้าวโพดหวาน ถั่วงอก ถั่วงอก ผักรวม หน่อไม้ เห็ดนางฟ้า เห็ดนางรม เห็ดฟาง เห็ดเผาะ เห็ดแชมปิญอง ขนุนอ่อน แห้ว น้ำใบบัวบก น้ำมะพร้าว กะทิมะพร้าว และมะระจีน ซึ่งยอดเงินที่ขายได้ของบริษัทในแต่ละปีรวมกันมาจากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์เหล่านี้ในปีนั้น ๆ

4.2 การคำนวณหาสัดส่วนของการขายผลิตภัณฑ์

ในการคำนวณหาจุดคุ้มทุนของผลิตภัณฑ์หลายชนิดนั้น ต้องใช้สัดส่วนการขายของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดมาคำนวณด้วย เพื่อหาส่วนชดเชยเฉลี่ยและจุดคุ้มทุนของผลิตภัณฑ์รวมจากการเทียบบัญชีไตรยางค์ ซึ่งคิดสัดส่วนของการขายผลิตภัณฑ์ทั้งหมดจาก 100 ส่วน หรือใช้สูตรในการคำนวณดังนี้

$$\text{สูตร} \quad \text{สัดส่วนของการขายผลิตภัณฑ์} = \frac{100}{\text{ยอดเงินที่ขายได้รวม}} \times \text{ยอดเงินที่ขายผลิตภัณฑ์นั้นได้}$$

ซึ่งสำหรับกรณีศึกษานี้ตัวเลขยอดขายเป็นรายได้จากการขายผลิตภัณฑ์ทั้ง 31 ชนิดของปีต่าง ๆ ได้แสดงไว้ในภาคผนวก ข (ตารางที่ 11, 12 และ 13) การคำนวณหาสัดส่วนของการขายผลิตภัณฑ์ในปี 2541, 2542 และ 2543 เป็นดังนี้

ปี 2541

$$\text{สัดส่วนของการขายลูกตาล} = \frac{100}{141,164,047} \times 2,765,075 = 1.96$$

$$\text{สัดส่วนของการขายขนุน} = \frac{100}{141,164,047} \times 139,840 = 0.10$$

$$\text{สัดส่วนของการขายขนุนลูกตาล} = \frac{100}{141,164,047} \times 667,128 = 0.47$$

$$\text{สัดส่วนของการขายมะระจีน} = \frac{100}{141,164,047} \times 0 = 0.00$$

ปี 2542

$$\text{สัดส่วนของการขายลูกตาล} = \frac{100}{175,117,745} \times 2,713,164 = 1.55$$

$$\text{สัดส่วนของการขายขนุน} = \frac{100}{175,117,745} \times 790,854 = 0.45$$

$$\text{สัดส่วนของการขายขนุนลูกตาล} = \frac{100}{175,117,745} \times 378,788 = 0.22$$

$$\text{สัดส่วนของการขายมะระจีน} = \frac{100}{175,117,745} \times 0 = 0.00$$

ปี 2543

$$\text{สัดส่วนของการขายลูกตาล} = \frac{100}{105,071,094} \times 3,442,105 = 3.28$$

$$\text{สัดส่วนของการขายขนุน} = \frac{100}{105,071,094} \times 810,974 = 0.77$$

$$\text{สัดส่วนของการขายขนุนลูกตาล} = \frac{100}{105,071,094} \times 219,375 = 0.21$$

$$\text{สัดส่วนของการขายมะระจีน} = \frac{100}{105,071,094} \times 0 = 0.00$$

ผลที่ได้จากการคำนวณหาค่าสัดส่วนของการขายผลิตภัณฑ์ในปี 2541, 2542 และ 2543 (ดูในตารางที่ 11, 12 และ 13 ในภาคผนวก ข)

4.3 ราคาขายต่อหน่วย

ในการหาราคาขายต่อหน่วยของผลิตภัณฑ์ทุกชนิด ได้จากรายงานประจำปีแต่ละปีของธุรกิจที่เป็นกรณีศึกษา (ดูในตารางที่ 5, 6 และ 7 ในภาคผนวก ก)

4.4 ต้นทุน

4.4.1 ต้นทุนคงที่ ในการหาต้นทุนคงที่ของผลิตภัณฑ์ทุกชนิด ได้จากรายงานประจำปีแต่ละปีของธุรกิจที่เป็นกรณีศึกษา (ดูในตารางที่ 5, 6 และ 7 ในภาคผนวก ก)

4.4.2 ต้นทุนผันแปร ในการหาต้นทุนผันแปรของผลิตภัณฑ์ทุกชนิด ได้จากรายงานประจำปีแต่ละปีของธุรกิจที่เป็นกรณีศึกษา (ดูในตารางที่ 5, 6 และ 7 ในภาคผนวก ก)

4.5 การคำนวณหาราคาขายรวม

ในการคำนวณหาราคาขายรวมของผลิตภัณฑ์ทั้ง 31 ชนิด คำนวณจากผลรวมของราคาขายของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดคูณกับสัดส่วนการขายของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด

$$\text{สูตร ราคาขายรวม} = \sum_{i=1}^{31} (\text{ราคาขายตามสัดส่วนการขายของผลิตภัณฑ์});$$

โดย ราคาขายตามสัดส่วนการขายของผลิตภัณฑ์ = ราคาขายต่อกล่อง \times สัดส่วนการขายผลิตภัณฑ์

ซึ่งสำหรับกรณีศึกษานี้ตัวเลขราคาขายต่อกล่องและสัดส่วนการขายของผลิตภัณฑ์ทั้ง 31 ชนิดของปีต่าง ๆ ได้แสดงไว้ในภาคผนวก ข (ตารางที่ 11, 12 และ 13) การคำนวณหาราคาขายรวมของผลิตภัณฑ์ในปี 2541, 2542 และ 2543 เป็นดังนี้

ปี 2541

ราคาขายตามสัดส่วนการขายของลูกตาล	=	571.65	\times	1.96	=	1,119.73
ราคาขายตามสัดส่วนการขายของขนุน	=	590.04	\times	0.10	=	58.45
ราคาขายตามสัดส่วนการขายของขนุนลูกตาล	=	531.15	\times	0.47	=	251.02
.
.
.
ราคาขายตามสัดส่วนการขายของมะระจีน	=	0	\times	0.00	=	0

ดังนั้น ราคาขายรวมของผลิตภัณฑ์ในปี 2541 = 1,119.73 + 58.45 + 251.02 + . . . + 0
= 51,247.56

ปี 2542

ราคาขายตามสัดส่วนการขายของลูกตาล	=	477.84	\times	1.55	=	740.34
ราคาขายตามสัดส่วนการขายของขนุน	=	444.80	\times	0.45	=	200.88
ราคาขายตามสัดส่วนการขายของขนุนลูกตาล	=	486.87	\times	0.22	=	105.31
.
.
.
ราคาขายตามสัดส่วนการขายของมะระจีน	=	0	\times	0.00	=	0

ดังนั้น ราคาขายรวมของผลิตภัณฑ์ในปี 2542 = 740.34 + 200.88 + 105.31 + . . . + 0
= 54,582.09

ปี 2543

$$\text{ราคาขายตามสัดส่วนการขายของลูกตาล} = 427.27 \times 3.28 = 1,399.73$$

$$\text{ราคาขายตามสัดส่วนการขายของขนุน} = 444.86 \times 0.77 = 343.36$$

$$\text{ราคาขายตามสัดส่วนการขายของขนุนลูกตาล} = 488.59 \times 0.21 = 102.01$$

$$\text{ราคาขายตามสัดส่วนการขายของมะระจีน} = 0 \times 0.00 = 0$$

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้น ราคาขายรวมของผลิตภัณฑ์ในปี 2543} &= 1,399.73 + 343.36 + 102.01 + \dots + 0 \\ &= 47,667.42 \end{aligned}$$

ผลที่ได้จากการคำนวณหาราคาขายรวมและราคาขายตามสัดส่วนการขายผลิตภัณฑ์ในปี 2541, 2542 และ 2543 (ดูในตารางที่ 11, 12 และ 13 ในภาคผนวก ข และตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 แสดงราคาขายตามสัดส่วนของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดปี 2541 – 2543

ผลิตภัณฑ์	ราคาขายตามสัดส่วน		
	ปี พ.ศ. 2541	ปี พ.ศ. 2542	ปี พ.ศ. 2543
1. ลูกตาล	1,119.73	740.34	1,399.73
2. ขนุน	58.45	200.88	343.36
3. ขนุนลูกตาล	251.02	105.31	102.01
4. มะม่วง	633.68	310.79	514.27
5. ลิ้นจี่	7,674.85	13,793.58	9,899.46
6. เงาะ	7,439.50	3,433.71	7,213.21
7. เงาะยัดไส้	2,515.88	2,723.04	5,443.97
8. ลำไย	6,946.11	13,644.41	13,783.79
9. มะละกอ	60.08	75.52	93.92
10. ฝรั่ง	18.01	0.00	28.04

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ผลิตภัณฑ์	ราคาขายตามสัดส่วน		
	ปี พ.ศ. 2541	ปี พ.ศ. 2542	ปี พ.ศ. 2543
11. ผลไม้รวม	2,265.67	976.50	465.61
12. ทุเรียนมะพร้าวแห้ง	0.00	0.00	162.58
13. ทุเรียนมะพร้าวสับประรด	0.00	2.47	179.31
14. สับประรด	2,233.00	1,209.84	41.17
15. ข้าวโพดอ่อน	7,916.08	6,164.15	3,658.77
16. ข้าวโพดหวาน	1,564.28	1,006.47	292.45
17. ถั่วงอก	276.40	324.07	338.79
18. ถั่วแดง	0.00	0.00	0.00
19. ผักรวม	1,294.69	903.91	299.54
20. หน่อไม้	3,414.39	4,112.68	2,619.54
21. เห็ดนางฟ้า	18.95	0.00	0.00
22. เห็ดนางรม	327.78	477.67	21.91
23. เห็ดฟาง	438.46	0.00	0.00
24. เห็ดเพาะ	2,162.05	0.00	0.00
25. เห็ดแชมปิญอง	2,557.80	4,320.74	0.00
26. ขนุนอ่อน	0.00	0.00	20.02
27. แห้ว	0.00	29.60	7.52
28. น้ำใบบัวบก	60.67	26.44	52.18
29. น้ามะพร้าว	0.00	0.00	573.35
30. กะทิมะพร้าว	0.00	0.00	112.91
31. มะระจีน	0.00	0.00	0.00
รวม	51,247.56	54,582.09	47,667.42

ที่มา : จากการคำนวณ

4.6 การคำนวณหากำไรส่วนเกินของผลิตภัณฑ์

กำไรส่วนเกิน คือ ส่วนของรายได้ที่สูงกว่าต้นทุนผันแปร ในการคำนวณจะใช้กำไรส่วนเกินต่อหน่วย ซึ่งกำไรส่วนเกินต่อหน่วยของผลิตภัณฑ์จะหาจากราคาขายต่อหน่วยลบด้วยต้นทุนผันแปรต่อหน่วยคูณด้วยสัดส่วนของการขายแต่ละผลิตภัณฑ์นั้น ๆ รวมกัน

สูตร กำไรส่วนเกินของผลิตภัณฑ์ = (ราคาขายต่อกล่อง - ต้นทุนผันแปรต่อกล่อง) x สัดส่วนของการขายของแต่ละผลิตภัณฑ์

เมื่อได้กำไรส่วนเกินของผลิตภัณฑ์จะคำนวณหากำไรส่วนเกินเฉลี่ยต่อหน่วย และอัตรากำไรส่วนเกินต่อยอดขาย โดยใช้สูตรดังนี้

สูตร 1 กำไรส่วนเกินเฉลี่ยต่อหน่วย (บาท) = $\frac{\text{ผลรวมของกำไรส่วนเกินของผลิตภัณฑ์}}{100}$

หรือ

สูตร 2 อัตรากำไรส่วนเกินต่อยอดขาย = $\frac{\text{ผลรวมของกำไรส่วนเกินของผลิตภัณฑ์}}{\text{ราคาขายรวมตามสัดส่วน}}$

ซึ่งสำหรับกรณีศึกษาที่ตัวเลขราคาขายต่อกล่อง ต้นทุนผันแปรต่อกล่อง และสัดส่วนของการขายผลิตภัณฑ์ทั้ง 31 ชนิดของปีต่างๆ ได้แสดงไว้ในในตารางที่ 11, 12 และ 13 ในภาคผนวก ข การคำนวณหาค่ากำไรส่วนเกินเฉลี่ยต่อหน่วย และอัตรากำไรส่วนเกินต่อยอดขายของผลิตภัณฑ์ในปี 2541, 2542 และ 2543 เป็นดังนี้

ปี 2541

กำไรส่วนเกินของลูกตาล	= (571.65 - 407.70) x 1.96 = 321.13
กำไรส่วนเกินของขนุน	= (590.04 - 424.06) x 0.10 = 16.14
กำไรส่วนเกินของขนุนลูกตาล	= (531.15 - 390.20) x 0.47 = 66.61
.	.
.	.
.	.

$$\text{กำไรส่วนเกินของมะระจีน} = (0.00 - 257.24) \times 0.00 = 0.00$$

$$\text{ดังนั้น กำไรส่วนเกิน} = 321.13 + 16.14 + 66.61 + \dots + 0.00 = 7,131.88$$

$$\text{ดังนั้น กำไรส่วนเกินเฉลี่ยต่อกล่อง (บาท)} = \frac{7,131.88}{100} = 71.32$$

$$\text{ดังนั้น อัตรากำไรส่วนเกินต่อราคาขายรวมตามสัดส่วน} = \frac{7,131.88}{51,247.56} = 0.14$$

ปี 2542

$$\text{กำไรส่วนเกินของลูกตาล} = (477.84 - 368.45) \times 1.55 = 169.49$$

$$\text{กำไรส่วนเกินของขนุน} = (444.80 - 293.22) \times 0.45 = 68.46$$

$$\text{กำไรส่วนเกินของขนุนลูกตาล} = (486.87 - 364.36) \times 0.22 = 26.50$$

$$\text{กำไรส่วนเกินของมะระจีน} = (0.00 - 0.00) \times 0.00 = 0.00$$

$$\text{ดังนั้น กำไรส่วนเกิน} = 169.49 + 68.46 + 26.50 + \dots + 0.00 = 12,514.95$$

$$\text{ดังนั้น กำไรส่วนเกินเฉลี่ยต่อกล่อง (บาท)} = \frac{13,225.10}{100} = 132.25$$

$$\text{ดังนั้น อัตรากำไรส่วนเกินต่อราคาขายรวมตามสัดส่วน} = \frac{13,225.10}{54,582.09} = 0.24$$

ปี 2543

$$\text{กำไรส่วนเกินของลูกตาล} = (427.27 - 363.13) \times 3.28 = 210.13$$

$$\text{กำไรส่วนเกินของขนุน} = (444.86 - 377.77) \times 0.77 = 51.78$$

$$\text{กำไรส่วนเกินของขนุนลูกตาล} = (488.59 - 339.74) \times 0.21 = 31.08$$

$$\text{กำไรส่วนเกินของมะระจีน} = (0.00 - 0.00) \times 0.00 = 0.00$$

$$\text{ดังนั้น กำไรส่วนเกิน} = 210.13 + 51.78 + 31.08 + \dots + 0.00 = 9,661.00$$

$$\text{ดังนั้น กำไรส่วนเกินเฉลี่ยต่อกล่อง (บาท)} = \frac{9,661.00}{100} = 96.61$$

$$\text{ดังนั้น อัตรากำไรส่วนเกินต่อราคาขายรวมตามสัดส่วน} = \frac{9,661.00}{47,667.42} = 0.20$$

ผลที่ได้จากการคำนวณหากำไรส่วนเกินของผลิตภัณฑ์ในปี 2541, 2542 และ 2543 ได้แสดงไว้ในตารางที่ 11, 12 และ 13 ในภาคผนวก ข

ตารางที่ 2 แสดงกำไรส่วนเกินของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดปี 2541 – 2543

ผลิตภัณฑ์	กำไรส่วนเกิน		
	ปี พ. ศ. 2541	ปี พ. ศ. 2542	ปี พ. ศ. 2543
1. ลูกตาล	321.13	169.49	210.13
2. ขนุน	16.44	68.46	51.78
3. ขนุนลูกตาล	66.61	26.50	31.08
4. มะม่วง	110.97	112.40	-25.34
5. ลิ้นจี่	476.65	4,080.00	1,521.95
6. เงาะ	1,855.74	369.97	1,343.55
7. เงาะขัดไส้	351.36	622.66	1,477.46
8. ลำไย	536.82	1,842.00	4,081.04
9. มะละกอ	25.60	14.08	-
10. ฝรั่ง	-3.21	-	-
11. ผลไม้รวม	384.32	237.16	71.38
12. ฐานมะพร้าวแห้ง	0.00	-	17.88
13. ฐานมะพร้าวสับประด	0.00	0.34	25.15
14. สับประด	-	-	-

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ผลิตภัณฑ์	กำไรส่วนเกิน		
	ปี พ.ศ. 2541	ปี พ.ศ. 2542	ปี พ.ศ. 2543
15. ข้าวโพดอ่อน	753.28	1,433.51	114.40
16. ข้าวโพดหวาน	240.18	495.51	-
17. ถั่วงอก	91.78	106.80	154.58
18. ถั่วแดง	0.00	0.00	0.00
19. ผักรวม	343.94	207.11	18.76
20. หน่อไม้	510.58	1,735.44	568.02
21. เห็ดนางฟ้า	4.37	0.00	0.00
22. เห็ดนางรม	73.25	179.93	2.98
23. เห็ดฟาง	17.44	0.00	0.00
24. เห็ดเผาะ	760.54	0.00	0.00
25. เห็ดแชมปิญอง	185.24	1,568.16	0.00
26. ขนุนอ่อน	0.00	0.00	3.44
27. แห้ว	0.00	-13.19	2.49
28. น้ำใบบัวบก	8.83	-31.22	-9.74
29. น้ำมะพร้าว	0.00	0.00	-
30. กะทิมะพร้าว	0.00	0.00	-
31. มะระจีน	0.00	0.00	0.00
รวม	7,131.88	13,225.10	9,661.00

ที่มา : จากการคำนวณ

4.7 การคำนวณหาจุดคุ้มทุนของผลิตภัณฑ์

4.7.1 การคำนวณหาจุดคุ้มทุนรวม

ในการคำนวณหาจุดคุ้มทุนรวมของผลิตภัณฑ์จะต้องใช้ต้นทุนคงที่รวมหารด้วยกำไรส่วนเกินเฉลี่ยต่อหน่วยหรืออัตรากำไรส่วนเกินต่อราคาขายรวมตามสัดส่วนของผลิตภัณฑ์มาคำนวณด้วย โดยมีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$\text{สูตร 1 จุดคุ้มทุนรวม (หน่วย)} = \frac{\text{ต้นทุนคงที่}}{\text{กำไรส่วนเกินเฉลี่ยต่อหน่วย}}$$

$$\text{สูตร 2 จุดคุ้มทุนรวม (บาท)} = \frac{\text{ต้นทุนคงที่}}{\text{อัตรากำไรส่วนเกินต่อราคาขายรวมตามสัดส่วน}}$$

ซึ่งสำหรับกรณีศึกษาในครั้งนี้จะเลือกใช้สูตรทั้ง 2 สูตร มาเป็นเครื่องมือในการคำนวณ

การคำนวณหาจุดคุ้มทุนรวมของผลิตภัณฑ์ กรณีศึกษาที่ตัวเลขต้นทุนคงที่ของผลิตภัณฑ์ ทั้ง 31 ชนิดของปีต่างๆ ได้แสดงไว้ในตารางที่ 5, 6 และ 7 ในภาคผนวก ก และกำไรส่วนเกินเฉลี่ยต่อหน่วย และอัตรากำไรส่วนเกินต่อราคาขายรวมตามสัดส่วนของผลิตภัณฑ์ในปี 2541, 2542 และ 2543 ได้รายงานไว้ในหัวข้อ 4.6 (การคำนวณหากำไรส่วนเกินของผลิตภัณฑ์) การคำนวณหาจุดคุ้มทุนรวมของผลิตภัณฑ์ในปี 2541, 2542 และ 2543 เป็นดังนี้

ปี 2541

$$\text{ดังนั้น จุดคุ้มทุนรวม (กล่อง)} = \frac{8,368,352}{71.32} = 117,337.25$$

$$\text{ดังนั้น จุดคุ้มทุนรวม (บาท)} = \frac{8,368,352}{0.14} = 60,132,478.55$$

ปี 2542

$$\text{ดังนั้น จุดคุ้มทุนรวม (กล่อง)} = \frac{8,881,952}{132.25} = 67,159.81$$

$$\text{ดังนั้น จุดคุ้มทุนรวม (บาท)} = \frac{8,881,952}{0.24} = 36,657,227.80$$

ปี 2543

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้น จุดคุ้มทุนรวม (ก่ลอง)} &= \frac{6,186,445}{96.61} = 64,035.24 \\ \text{ดังนั้น จุดคุ้มทุนรวม (บาท)} &= \frac{6,1486,445}{0.20} = 30,523,949.08 \end{aligned}$$

ผลที่ได้จากการคำนวณหาจุดคุ้มทุนรวมของผลิตภัณฑ์ในปี 2541, 2542 และ 2543 แสดงในตารางที่ 3

4.7.2 การคำนวณหาจุดคุ้มทุนของแต่ละผลิตภัณฑ์

ในการคำนวณหาจุดคุ้มทุนของผลิตภัณฑ์หลายชนิดจะต้องใช้สัดส่วนการขายของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดมาคำนวณด้วย เพื่อหาส่วนชดเชยเฉลี่ยและจุดคุ้มทุนของผลิตภัณฑ์ร่วม โดยมีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$\text{สูตร 1 จุดคุ้มทุนของผลิตภัณฑ์ (ก่ลอง)} = \frac{\text{จุดคุ้มทุนรวม(ก่ลอง)} \times \text{สัดส่วนของการขายผลิตภัณฑ์}}{100}$$

หรือ

$$\text{สูตร 2 จุดคุ้มทุนของผลิตภัณฑ์ (บาท)} = \frac{\text{จุดคุ้มทุนรวม(บาท)} \times \text{สัดส่วนของการขายผลิตภัณฑ์}}{100}$$

การคำนวณหาจุดคุ้มทุนของแต่ละผลิตภัณฑ์ กรณีศึกษาที่ตัวเลขสัดส่วนของการขายผลิตภัณฑ์ได้รายงานไว้ในหัวข้อ 4.2 (การคำนวณหาสัดส่วนของการขายผลิตภัณฑ์ มีผลที่ได้ในตารางที่ 11, 12 และ 13 ในภาคผนวก ข และจุดคุ้มทุนรวมของผลิตภัณฑ์ในปี 2541, 2542 และ 2543 การคำนวณหาจุดคุ้มทุนของผลิตภัณฑ์ในปี 2541, 2542 และ 2543 เป็นดังนี้

ปี 2541 (สูตร 1)

$$\begin{aligned} \text{จุดคุ้มทุนของลูกตาล} &= 117,337.25 \times \frac{1.96}{100} = 2,298.36 \quad \text{ก่ลอง} \\ \text{จุดคุ้มทุนของขนุน} &= 117,337.25 \times \frac{0.10}{100} = 116.24 \quad \text{ก่ลอง} \end{aligned}$$

$$\text{จุดคุ้มทุนของขนุนลูกตาล} = 117,337.25 \times \frac{0.47}{100} = 554.52 \quad \text{กล่อง}$$

$$\text{จุดคุ้มทุนของมะระจีน} = 117,337.25 \times \frac{0.00}{100} = 0.00 \quad \text{กล่อง}$$

ปี 2542 (สูตร 1)

$$\text{จุดคุ้มทุนของลูกตาล} = 67,159.81 \times \frac{1.55}{100} = 1,040.53 \quad \text{กล่อง}$$

$$\text{จุดคุ้มทุนของขนุน} = 67,159.81 \times \frac{0.45}{100} = 303.30 \quad \text{กล่อง}$$

$$\text{จุดคุ้มทุนของขนุนลูกตาล} = 67,159.81 \times \frac{0.22}{100} = 145.27 \quad \text{กล่อง}$$

$$\text{จุดคุ้มทุนของมะระจีน} = 67,159.81 \times \frac{0.00}{100} = 0.00 \quad \text{กล่อง}$$

ปี 2543 (สูตร 1)

$$\text{จุดคุ้มทุนของลูกตาล} = 64,035.24 \times \frac{3.28}{100} = 2,097.78 \quad \text{กล่อง}$$

$$\text{จุดคุ้มทุนของขนุน} = 64,035.24 \times \frac{0.77}{100} = 494.25 \quad \text{กล่อง}$$

$$\text{จุดคุ้มทุนของขนุนลูกตาล} = 64,035.24 \times \frac{0.21}{100} = 133.70 \quad \text{กล่อง}$$

$$\text{จุดคุ้มทุนของมะระจีน} = 64,035.24 \times \frac{0.00}{100} = 0.00 \quad \text{กล่อง}$$

ปี 2541 (สูตร 2)

$$\text{จุดคุ้มทุนของลูกตาล} = 60,132,478.55 \times \frac{1.96}{100} = 1,117,855.24 \quad \text{บาท}$$

$$\text{จุดคุ้มทุนของขนุน} = 60,132,478.55 \times \frac{0.10}{100} = 59,568.47 \text{ บาท}$$

$$\text{จุดคุ้มทุนของขนุนลูกตาล} = 60,132,478.55 \times \frac{0.47}{100} = 284,180.43 \text{ บาท}$$

$$\text{จุดคุ้มทุนของมะระจีน} = 60,132,478.55 \times \frac{0.00}{100} = 0.00 \text{ บาท}$$

ปี 2542 (สูตร 2)

$$\text{จุดคุ้มทุนของลูกตาล} = 36,657,227.80 \times \frac{1.55}{100} = 576,943.99 \text{ บาท}$$

$$\text{จุดคุ้มทุนของขนุน} = 36,657,227.80 \times \frac{0.45}{100} = 165,548.70 \text{ บาท}$$

$$\text{จุดคุ้มทุนของขนุนลูกตาล} = 36,657,227.80 \times \frac{0.22}{100} = 79,291.32 \text{ บาท}$$

$$\text{จุดคุ้มทุนของมะระจีน} = 36,657,227.80 \times \frac{0.00}{100} = 0.00 \text{ บาท}$$

ปี 2543 (สูตร 2)

$$\text{จุดคุ้มทุนของลูกตาล} = 30,523,949.08 \times \frac{3.28}{100} = 999,957.73 \text{ บาท}$$

$$\text{จุดคุ้มทุนของขนุน} = 30,523,949.08 \times \frac{0.77}{100} = 235,594.04 \text{ บาท}$$

$$\text{จุดคุ้มทุนของขนุนลูกตาล} = 30,523,949.08 \times \frac{0.21}{100} = 63,730.10 \text{ บาท}$$

$$\text{จุดคุ้มทุนของมะระจีน} = 30,523,949.08 \times \frac{0.00}{100} = 0.00 \text{ บาท}$$

จากการคำนวณหาจุดคุ้มทุนของผลิตภัณฑ์ชนิดต่าง ๆ รวมทั้งจุดคุ้มทุนรวมในการผลิตผลิตภัณฑ์ทั้งหมด อธิบายได้ดังนี้

- กรณีจุดคุ้มทุนของการผลิตลูกตาลบริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ลูกตาลในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 2,298.36, 1,040.53 และ 2,097.78 กล่องต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี ยอดเงินที่บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์ลูกตาลในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 1,177,855.24, 567,943.99 และ 999,957.73 บาทต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ขายได้และยอดเงินที่ขายได้ (ดูในตารางที่ 5, 6 และ 7 ในภาคผนวก ก) พบว่าจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้และยอดเงินที่ขายได้มีปริมาณที่สูงกว่าจุดคุ้มทุนรวม แสดงว่าในปี 2541 – 2543 บริษัทได้รับกำไรจากการผลิตและการจำหน่าย

- กรณีจุดคุ้มทุนของการผลิตขมุน บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์ขมุนในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 116.24, 303.30 และ 494.25 กล่องต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี ยอดเงินที่บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์ขมุนในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 59,568.47, 165,548.70 และ 235,594.04 บาทต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ขายได้และยอดเงินที่ขายได้ (ดูในตารางที่ 5, 6 และ 7 ในภาคผนวก ก) พบว่าจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้และยอดเงินที่ขายได้มีปริมาณที่สูงกว่าจุดคุ้มทุนรวม แสดงว่าในปี 2541 – 2543 บริษัทได้รับกำไรจากการผลิตและการจำหน่าย

- กรณีจุดคุ้มทุนของการผลิตขมุนลูกตาล บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์ขมุนลูกตาลในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 554.52, 145.27 และ 133.70 กล่องต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี ยอดเงินที่บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์ขมุนลูกตาลในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 284,180.43, 79,291.32 และ 63,730.10 บาทต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ขายได้และยอดเงินที่ขายได้ (ดูในตารางที่ 5, 6 และ 7 ในภาคผนวก ก) พบว่าจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้และยอดเงินที่ขายได้มีปริมาณที่สูงกว่าจุดคุ้มทุนรวม แสดงว่าในปี 2541 – 2543 บริษัทได้รับกำไรจากการผลิตและการจำหน่าย

- กรณีจุดคุ้มทุนของการผลิตมะม่วง บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์มะม่วงในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 2,230.79, 568.26 และ 1,585.60 กล่องต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี ยอดเงินที่บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์มะม่วงในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 1,143,226.81, 310,167.64 และ 755,814.46 บาทต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของ

กิจการของบริษัทพอดี และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ขายได้และยอดเงินที่ขายได้ (ดูในตารางที่ 5, 6 และ 7 ในภาคผนวก ก) พบว่าจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้และยอดเงินที่ขายได้มีปริมาณที่สูงกว่าจุดคุ้มทุนรวม แสดงว่าในปี 2541 – 2543 บริษัทได้รับกำไรจากการผลิตและการจำหน่าย

- กรณีจุดคุ้มทุนของการผลิตชิ้นจี บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชิ้นจีในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 15,789.36, 14,941.52 และ 11,521.52 กล่องต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี ยอดเงินที่บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชิ้นจีในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 7,027,891.00, 8,155,391.84 และ 5,492,012.42 บาทต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ขายได้และยอดเงินที่ขายได้ (ดูในตารางที่ 5, 6 และ 7 ในภาคผนวก ก) พบว่าจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้และยอดเงินที่ขายได้มีปริมาณที่สูงกว่าจุดคุ้มทุนรวม แสดงว่าในปี 2541 – 2543 บริษัทได้รับกำไรจากการผลิตและการจำหน่าย

- กรณีจุดคุ้มทุนของการผลิตเงาะ บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์เงาะในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 12,837.21, 4,192.86 และ 8,633.64 กล่องต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี ยอดเงินที่บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์เงาะในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 6,578,758.65, 2,288,548.45 และ 4,115,435.47 บาทต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ขายได้และยอดเงินที่ขายได้ (ดูในตารางที่ 5, 6 และ 7 ในภาคผนวก ก) พบว่าจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้และยอดเงินที่ขายได้มีปริมาณที่สูงกว่าจุดคุ้มทุนรวม แสดงว่าในปี 2541 – 2543 บริษัทได้รับกำไรจากการผลิตและการจำหน่าย

- กรณีจุดคุ้มทุนของการผลิตเงาะยัดไส้ บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์เงาะยัดไส้ในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 4,217.24, 3,153.08 และ 5,963.66 กล่องต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี ยอดเงินที่บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์เงาะยัดไส้ในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 2,161,232.48, 1,721,017.46 และ 2,842,722.07 บาทต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ขายได้และยอดเงินที่ขายได้ (ดูในตารางที่ 5, 6 และ 7 ในภาคผนวก ก) พบว่าจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้และยอดเงินที่ขายได้มีปริมาณที่สูงกว่าจุดคุ้มทุนรวม แสดงว่าในปี 2541 – 2543 บริษัทได้รับกำไรจากการผลิตและการจำหน่าย

- กรณีจุดคุ้มทุนของการผลิตลำไย บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์ลำไยในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 6,791.98, 14,097.78 และ 14,960.15 กล่องต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการ

ของบริษัทพอดี ยอดเงินที่บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์ลำไยปี 2541 - 2543 อย่างต่ำ 3,480,724.28, 7,694,863.99 และ 7,131,115.28 บาทต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้ต้นทุนของกิจการของบริษัทพอดี และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ขายได้และยอดเงินที่ขายได้ (ดูในตารางที่ 5, 6 และ 7 ในภาคผนวก ก) พบว่าจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้และยอดเงินที่ขายได้มีปริมาณที่สูงกว่าจุดคุ้มทุนรวม แสดงว่าในปี 2541 - 2543 บริษัทได้รับกำไรจากการผลิตและการจำหน่าย

- กรณีจุดคุ้มทุนของการผลิตมะละกอ บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์มะละกอในปี 2541 - 2543 อย่างต่ำ 195.83, 202.88 และ 240.58 กล่องต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้ต้นทุนของกิจการของบริษัทพอดี ยอดเงินที่บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์มะละกอในปี 2541 - 2543 อย่างต่ำ 100,359.92, 110,735.06 และ 114,677.87 บาทต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้ต้นทุนของกิจการของบริษัทพอดี และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ขายได้และยอดเงินที่ขายได้ (ดูในตารางที่ 5, 6 และ 7 ในภาคผนวก ก) พบว่าจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้และยอดเงินที่ขายได้มีปริมาณที่สูงกว่าจุดคุ้มทุนรวม แสดงว่าในปี 2541 - 2543 บริษัทได้รับกำไรจากการผลิตและการจำหน่าย

- กรณีจุดคุ้มทุนของการผลิตฝรั่ง บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์ฝรั่งในปี 2541 และ 2543 อย่างต่ำ 79.08 และ 75.94 กล่องต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้ต้นทุนของกิจการของบริษัทพอดี ยอดเงินที่บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์ฝรั่งในปี 2541 และ 2543 อย่างต่ำ 40,527.34 และ 36,199.90 บาทต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้ต้นทุนของกิจการของบริษัทพอดี และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ขายได้และยอดเงินที่ขายได้ (ดูในตารางที่ 5, 6 และ 7 ในภาคผนวก ก) พบว่าจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้และยอดเงินที่ขายได้มีปริมาณที่สูงกว่าจุดคุ้มทุนรวม แสดงว่าในปี 2541 และ 2543 บริษัทได้รับกำไรจากการผลิตและการจำหน่าย

- กรณีจุดคุ้มทุนของการผลิตผลไม้รวม บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผลไม้รวมในปี 2541 - 2543 อย่างต่ำ 6,540.40, 1,693.22 และ 817.29 กล่องต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้ต้นทุนของกิจการของบริษัทพอดี ยอดเงินที่บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผลไม้รวมในปี 2541 - 2543 อย่างต่ำ 3,351,797.57, 924,196.04 และ 389,580.39 บาทต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้ต้นทุนของกิจการของบริษัทพอดี และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ขายได้และยอดเงินที่ขายได้ (ดูในตารางที่ 5, 6 และ 7 ในภาคผนวก ก) พบว่าจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้และยอดเงินที่ขายได้มีปริมาณที่สูงกว่าจุดคุ้มทุนรวม แสดงว่าในปี 2541 - 2543 บริษัทได้รับกำไรจากการผลิตและการจำหน่าย

- กรณีจุดคุ้มทุนของการผลิตวุ้นมะพร้าวแห้ง บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์วุ้นมะพร้าวแห้งในปี 2543 อย่างต่ำ 273.97 กล่อง จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี ยอดเงินที่บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์วุ้นมะพร้าวแห้งในปี 2543 อย่างต่ำ 130,594.78 บาท จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ขายได้และยอดเงินที่ขายได้ (ดูในตารางที่ 7 ในภาคผนวก ก) พบว่าจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้และยอดเงินที่ขายได้มีปริมาณที่สูงกว่าจุดคุ้มทุนรวม แสดงว่าในปี 2543 บริษัทได้รับกำไรจากการผลิตและการจำหน่าย

- กรณีจุดคุ้มทุนของการผลิตวุ้นมะพร้าวสับประรด บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์วุ้นมะพร้าวสับประรดในปี 2542 และ 2543 อย่างต่ำ 4.14 และ 287.48 กล่องต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี ยอดเงินที่บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์วุ้นมะพร้าวสับประรดในปี 2542 และ 2543 อย่างต่ำ 2,260.75 และ 137,032.42 บาทต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ขายได้และยอดเงินที่ขายได้ (ดูในตารางที่ 5 และ 7 ในภาคผนวก ก) พบว่าจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้และยอดเงินที่ขายได้มีปริมาณที่สูงกว่าจุดคุ้มทุนรวม แสดงว่าในปี 2542 – 2543 บริษัทได้รับกำไรจากการผลิตและการจำหน่าย

- กรณีจุดคุ้มทุนของการผลิตสับประรด บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์สับประรดในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 6,704.57, 2,969.10 และ 143.86 กล่องต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี ยอดเงินที่บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์สับประรดในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 3,435,927.38, 1,620,595.63 และ 68,574.83 บาทต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ขายได้และยอดเงินที่ขายได้ (ดูในตารางที่ 5, 6 และ 7 ในภาคผนวก ก) พบว่าจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้และยอดเงินที่ขายได้มีปริมาณที่สูงกว่าจุดคุ้มทุนรวม แสดงว่าในปี 2541 – 2543 บริษัทได้รับกำไรจากการผลิตและการจำหน่าย

- กรณีจุดคุ้มทุนของการผลิตข้าวโพดอ่อน บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์ข้าวโพดอ่อนในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 23,332.70, 8,919.16 และ 7,440.63 กล่องต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี ยอดเงินที่บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์ข้าวโพดอ่อนในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 11,957,440.16, 4,868,264.37 และ 3,546,754.93 บาทต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ขายได้และยอดเงินที่ขายได้ (ดูในตารางที่ 5, 6 และ 7 ในภาคผนวก ก) พบว่าจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้และยอดเงินที่ขายได้มีปริมาณที่สูงกว่าจุดคุ้มทุนรวม แสดงว่าในปี 2541 – 2543 บริษัทได้รับกำไรจากการผลิตและการจำหน่าย

- กรณีจุดคุ้มทุนของการผลิตข้าวโพดหวาน บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์ข้าวโพดหวานในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 7,064.99, 1,645.11 และ 785.26 กล่องต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี ยอดเงินที่บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์ข้าวโพดหวานในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 3,620,636.91, 897,933.83 และ 374,315.49 บาทต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ขายได้และยอดเงินที่ขายได้ (ดูในตารางที่ 5, 6 และ 7 ในภาคผนวก ก) พบว่าจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้และยอดเงินที่ขายได้มีปริมาณที่สูงกว่าจุดคุ้มทุนรวม แสดงว่าในปี 2541 – 2543 บริษัทได้รับกำไรจากการผลิตและการจำหน่าย

- กรณีจุดคุ้มทุนของการผลิตถั่วงอก บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์ถั่วงอกในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 998.72, 604.10 และ 789.89 กล่องต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี ยอดเงินที่บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์ถั่วงอกในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 511,819.39, 329,727.97 และ 376,518.00 บาทต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ขายได้และยอดเงินที่ขายได้ (ดูใน ตารางที่ 5, 6 และ 7 ในภาคผนวก ก) พบว่าจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้และยอดเงินที่ขายได้มีปริมาณที่สูงกว่าจุดคุ้มทุนรวม แสดงว่าในปี 2541 – 2543 บริษัทได้รับกำไรจากการผลิตและการจำหน่าย

- กรณีจุดคุ้มทุนของการผลิตผักรวม บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผักรวมในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 4,747.35, 1,916.72 และ 673.03 กล่องต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี ยอดเงินที่บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผักรวมในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 2,432,901.58, 1,046,185.26 และ 320,815.05 บาทต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้และยอดเงินที่ขายได้ (ดูในตารางที่ 5, 6 และ 7 ในภาคผนวก ก) พบว่าจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ขายได้และยอดเงินที่ขายได้มีปริมาณที่สูงกว่าจุดคุ้มทุนรวม แสดงว่าในปี 2541 – 2543 บริษัทได้รับกำไรจากการผลิตและการจำหน่าย

- กรณีจุดคุ้มทุนของการผลิตหน่อไม้ บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์หน่อไม้ในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 12,294.71, 7,050.58 และ 5,287.91 กล่องต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี ยอดเงินที่บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์หน่อไม้ในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 6,300,739.10, 3,848,354.93 และ 2,250,607.98 บาทต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้และยอดเงินที่ขายได้ (ดูในตารางที่ 5, 6 และ 7 ในภาคผนวก ก) พบว่าจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ขายได้และ

ยอดเงินที่ขายได้มีปริมาณที่สูงกว่าจุดคุ้มทุนรวม แสดงว่าในปี 2541 – 2543 บริษัทได้รับกำไรจากการผลิตและการจำหน่าย

- กรณีจุดคุ้มทุนของการผลิตเห็ดนางฟ้า บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์เห็ดนางฟ้าในปี 2541 อย่างต่ำ 74.58 กล่อง จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี ยอดเงินที่บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์เห็ดนางฟ้าในปี 2541 อย่างต่ำ 38,221.11 บาท จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ขายได้และยอดเงินที่ขายได้ (ดูในตารางที่ 5 ในภาคผนวก ก) พบว่าจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้และยอดเงินที่ขายได้มีปริมาณที่สูงกว่าจุดคุ้มทุนรวม แสดงว่าในปี 2541 บริษัทได้รับกำไรจากการผลิตและการจำหน่าย

- กรณีจุดคุ้มทุนของการผลิตเห็ดนางรม บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์เห็ดนางรมในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 1,252.11, 836.11 และ 47.52 กล่องต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี ยอดเงินที่บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์เห็ดนางรมในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 641,675.15, 456,363.66 และ 22,650.04 บาทต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ขายได้และยอดเงินที่ขายได้ (ดูในตารางที่ 5, 6 และ 7 ในภาคผนวก ก) พบว่าจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้และยอดเงินที่ขายได้มีปริมาณที่สูงกว่าจุดคุ้มทุนรวม แสดงว่าในปี 2541 – 2543 บริษัทได้รับกำไรจากการผลิตและการจำหน่าย

- กรณีจุดคุ้มทุนของการผลิตเห็ดฟาง บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์เห็ดฟางในปี 2541 อย่างต่ำ 1,134.37 กล่อง จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี ยอดเงินที่บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์เห็ดฟางในปี 2541 อย่างต่ำ 581,336.09 บาท จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ขายได้และยอดเงินที่ขายได้ (ดูในตารางที่ 5 ในภาคผนวก ก) พบว่าจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้และยอดเงินที่ขายได้มีปริมาณที่สูงกว่าจุดคุ้มทุนรวม แสดงว่าในปี 2541 บริษัทได้รับกำไรจากการผลิตและการจำหน่าย

- กรณีจุดคุ้มทุนของการผลิตเห็ดเผาะ บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์เห็ดเผาะในปี 2541 อย่างต่ำ 2,564.98 กล่อง จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี ยอดเงินที่บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์เห็ดเผาะในปี 2541 อย่างต่ำ 1,314,490.41 บาท จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ขายได้และยอดเงินที่ขายได้ (ดูในตารางที่ 5 ในภาคผนวก ก) พบว่าจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้และยอดเงินที่ขายได้มีปริมาณที่สูงกว่าจุดคุ้มทุนรวม แสดงว่าในปี 2541 บริษัทได้รับกำไรจากการผลิตและการจำหน่าย

- กรณีจุดคุ้มทุนของการผลิตเห็ดแชมปิญอง บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์เห็ดแชมปิญองในปี 2541 และ 2542 อย่างต่ำ 2,617.42 และ 2,765.94 กล่องต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้ม

ทุนของกิจการของบริษัทพอดี ยอดเงินที่บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์เห็ดแชมปิญองในปี 2541 และ 2542 อย่างต่ำ 1,428,641.12 และ 1,509,708.12 บาทต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้ต้นทุนของกิจการของบริษัทพอดี และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ขายได้และยอดเงินที่ขายได้ (ดูในตารางที่ 5 และ 6 ในภาคผนวก ก) พบว่าจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้และยอดเงินที่ขายได้มีปริมาณที่สูงกว่าจุดคุ้มทุนรวม แสดงว่าในปี 2541 และ 2542 บริษัทได้รับกำไรจากการผลิตและการจำหน่าย

- กรณีจุดคุ้มทุนของการผลิตขนุนอ่อน บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์ขนุนอ่อนในปี 2543 อย่างต่ำ 44.55 กล่อง จึงจะทำให้ต้นทุนของกิจการของบริษัทพอดี ยอดเงินที่บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์ขนุนอ่อนในปี 2543 อย่างต่ำ 21,235.71 บาท จึงจะทำให้ต้นทุนของกิจการของบริษัทพอดี และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ขายได้และยอดเงินที่ขายได้ (ดูในตารางที่ 7 ในภาคผนวก ก) พบว่าจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้และยอดเงินที่ขายได้มีปริมาณที่สูงกว่าจุดคุ้มทุนรวม แสดงว่าในปี 2543 บริษัทได้รับกำไรจากการผลิตและการจำหน่าย

- กรณีจุดคุ้มทุนของการผลิตแห้ว บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์แห้วในปี 2542 และ 2543 อย่างต่ำ 55.23 และ 17.13 กล่องต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้ต้นทุนของกิจการของบริษัทพอดี ยอดเงินที่บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์แห้วปี 2542 และ 2543 อย่างต่ำ 30,143.38 และ 8,167.04 บาทต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้ต้นทุนของกิจการของบริษัทพอดี และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ขายได้และยอดเงินที่ขายได้ (ดูในตารางที่ 6 และ 7 ในภาคผนวก ก) พบว่าจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้และยอดเงินที่ขายได้มีปริมาณที่สูงกว่าจุดคุ้มทุนรวม แสดงว่าในปี 2542 และ 2543 บริษัทได้รับกำไรจากการผลิตและการจำหน่าย

- กรณีจุดคุ้มทุนของการผลิตน้ำใบบัวบก บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์น้ำใบบัวบกในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 326.35, 203.46 และ 203.67 กล่องต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้ต้นทุนของกิจการของบริษัทพอดี ยอดเงินที่บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์น้ำใบบัวบกในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 167,246.65, 111,052.61 และ 97,084.00 บาทต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้ต้นทุนของกิจการของบริษัทพอดี และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้และยอดเงินที่ขายได้ (ดูในตารางที่ 5, 6 และ 7 ในภาคผนวก ก) พบว่าจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้และยอดเงินที่ขายได้มีปริมาณที่สูงกว่าจุดคุ้มทุนรวม แสดงว่าในปี 2541 – 2543 บริษัทได้รับกำไรจากการผลิตและการจำหน่าย

- กรณีจุดคุ้มทุนของการผลิตน้ำมะพร้าว บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์น้ำมะพร้าวในปี 2543 อย่างต่ำ 1,311.22 กล่อง จึงจะทำให้ต้นทุนของกิจการของบริษัทพอดี ยอดเงินที่บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์น้ำมะพร้าวในปี 2543 อย่างต่ำ 625,027.05 บาท จึงจะทำให้ต้นทุนของกิจการ

การของบริษัทพอดี และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ขายได้และยอดเงินที่ขายได้ (ดูในตารางที่ 7 ในภาคผนวก ก) พบว่าจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้และยอดเงินที่ขายได้มีปริมาณที่สูงกว่าจุดคุ้มทุนรวม แสดงว่าในปี 2543 บริษัทได้รับกำไรจากการผลิตและการจำหน่าย

- กรณีจุดคุ้มทุนของการผลิตกะทิมะพร้าว บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์กะทิมะพร้าว ในปี 2543 อย่างต่ำ 205.03 กล่อง จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี ยอดเงินที่บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์กะทิมะพร้าวในปี 2543 อย่างต่ำ 97,732.14 บาท จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ขายได้และยอดเงินที่ขายได้ (ดูในตารางที่ 7 ในภาคผนวก ก) พบว่าจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้และยอดเงินที่ขายได้มีปริมาณที่สูงกว่าจุดคุ้มทุนรวม แสดงว่าในปี 2543 บริษัทได้รับกำไรจากการผลิตและการจำหน่าย

- บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์ทั้งหมดในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 117,337.25, 67,159.81 และ 64,035.24 กล่องต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี ยอดเงินที่บริษัทจะต้องจำหน่ายผลิตภัณฑ์ทั้งหมดในปี 2541 – 2543 อย่างต่ำ 60,132,478.55, 36,657,227.80 และ 30,523,949.08 บาทต่อปี ตามลำดับ จึงจะทำให้คุ้มทุนของกิจการของบริษัทพอดี และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ขายได้และยอดเงินที่ขายได้ (ดูในตารางที่ 5, 6 และ 7 ในภาคผนวก ก) พบว่าจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้และยอดเงินที่ขายได้มีปริมาณที่สูงกว่าจุดคุ้มทุนรวม แสดงว่าในปี 2541 – 2543 บริษัทได้รับกำไรจากการผลิตและการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในรอบปีดังกล่าว

ดูผลจากการคำนวณจุดคุ้มทุนรวมและจุดคุ้มทุนของผลิตภัณฑ์ทุกชนิดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงจุดคุ้มทุนของผลิตภัณฑ์ชนิดต่างๆ ทั้ง 31 ผลิตภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์	สูตรที่ใช้ ในการ คำนวณ	ปี พ. ศ.		
		2541	2542	2543
ลูกตาล	สูตร 1	2,298.36	1,040.53	2,097.78
	สูตร 2	1,177,855.24	567,943.99	999,957.73
ขนุน	สูตร 1	116.24	303.30	494.25
	สูตร 2	59,568.47	165,548.70	235,594.04
ขนุนลูกตาล	สูตร 1	554.52	145.27	133.70
	สูตร 2	284,180.43	79,291.32	63,730.10
มะม่วง	สูตร 1	2,230.79	568.26	1,585.60
	สูตร 2	1,143,226.81	310,167.64	755,814.46
ลิ้นจี่	สูตร 1	13,713.61	14,941.52	11,521.52
	สูตร 2	7,027,891.00	8,155,391.84	5,492,012.42
เงาะ	สูตร 1	12,837.21	4,192.86	8,633.64
	สูตร 2	6,578,758.65	2,288,548.45	4,115,435.47
เงาะชิดใต้	สูตร 1	4,217.24	3,153.08	5,963.66
	สูตร 2	2,161,232.48	1,721,017.46	2,842,722.07
ลำไย	สูตร 1	6,791.98	14,097.78	14,960.15
	สูตร 2	3,480,724.28	7,694,863.99	7,131,115.28
มะละกอ	สูตร 1	195.83	202.88	240.58
	สูตร 2	100,359.92	110,735.06	114,677.87
ฝรั่ง	สูตร 1	79.08	-	75.94
	สูตร 2	40,527.34	-	36,199.90
ผลไม้อื่น	สูตร 1	6,540.40	1,693.22	817.29
	สูตร 2	3,351,797.57	924,196.04	389,580.39
วุ้นมะพร้าวแห้ง	สูตร 1	-	-	273.97
	สูตร 2	-	-	130,594.78

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ผลิตภัณฑ์	สูตรที่ใช้ ในการ คำนวณ	ปี พ. ศ.		
		2541	2542	2543
วันมะพร้าวสับประรด	สูตร 1	-	4.14	287.48
	สูตร 2	-	2,260.75	137,032.42
สับประรด	สูตร 1	6,704.57	2,969.10	143.86
	สูตร 2	3,435,927.38	1,620,595.63	68,574.83
ข้าวโพดอ่อน	สูตร 1	23,332.70	8,919.16	7,440.63
	สูตร 2	11,957,440.16	4,868,264.37	3,546,754.93
ข้าวโพดหวาน	สูตร 1	7,064.99	1,645.11	785.26
	สูตร 2	3,620,636.91	897,933.83	374,315.49
ถั่วอก	สูตร 1	998.72	604.10	789.89
	สูตร 2	511,819.39	329,727.97	376,518.00
ถั่วแดง	สูตร 1	-	-	-
	สูตร 2	-	-	-
ฝักรวม	สูตร 1	4,747.35	1,916.72	673.03
	สูตร 2	2,432,901.58	1,046,185.26	320,815.05
หน่อไม้	สูตร 1	12,294.71	7,050.58	5,287.91
	สูตร 2	6,300,739.10	3,848,354.93	2,250,607.98
เห็ดนางฟ้า	สูตร 1	74.58	-	-
	สูตร 2	38,221.11	-	-
เห็ดนางรม	สูตร 1	1,252.11	836.11	47.52
	สูตร 2	641,675.15	456,363.66	22,650.04
เห็ดฟาง	สูตร 1	1,134.37	-	-
	สูตร 2	581,336.09	-	-
เห็ดเผาะ	สูตร 1	2,564.98	-	-
	สูตร 2	1,314,490.41	-	-

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ผลิตภัณฑ์	สูตรที่ใช้ ในการ คำนวณ	ปี พ. ศ.		
		2541	2542	2543
เห็ดแชมปิญอง	สูตร 1	3,171.13	2,617.42	-
	สูตร 2	1,625,126.93	1,428,641.12	-
ขนุนอ่อน	สูตร 1	-	-	44.55
	สูตร 2	-	-	21,235.71
เหั่ว	สูตร 1	-	55.23	17.13
	สูตร 2	-	30,143.38	8,167.04
น้ำใบบัวบก	สูตร 1	326.35	203.46	203.67
	สูตร 2	167,246.65	111,052.61	97,084.00
น้ำมะพร้าว	สูตร 1	-	-	1,311.22
	สูตร 2	-	-	625,027.05
กะทิมะพร้าว	สูตร 1	-	-	205.03
	สูตร 2	-	-	97,732.14
มะระจีน	สูตร 1	-	-	-
	สูตร 2	-	-	-
รวม	สูตร 1	117,337.25	67,159.81	64,035.24
	สูตร 2	60,132,478.55	36,657,227.80	30,523,949.08

ที่มา : จากการคำนวณ